

ಕಾಯ್ದವೇಲ್ಲ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ, “ಹರೆಯದ ಹುಡುಗಿಯನ್ನ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಇಲ್ಲಿದ್ದ ಏನು ಮಾಡ್ರೀಯಾ? ನನ್ನ ಜೋತೆ ಬಾ” ಎಂದು ಕರೆದ ಅಂಜನಪ್ಪ. ದೇವಮೃಗಿದ್ದು ಅದೊಂದೇ ಆಸರೆ. ಬೇರೆ ದಾರಿ ಕಾಣಲೀಲ್ಲ. ವಿವರೀತ ಕೆಲಸದ ಜೋತೆ ಗಂಡನ ಕಾಯಿಲೇಯೂ ಸೇರಿ ಅವಳು ಹಣ್ಣಾಗಿದ್ದಳು. ಆಗಾಗ ಎದನೋವು ಕಾಣಿಕೊಂಡರೂ ಯಾರಲ್ಲೂ ಬಾಯ್ದಿಲ್ಲ.

ಇದ್ದು ಬ್ಳಾಬ್ಲೋಬ್ ಹೊಂಬೆಯಂಥ ಮಾಣಿಸ್ತು ತಮ್ಮನ ಮಡಿಲ್‌ಗಳ ಹಾಕಿದರಾಯಿತೆಂಬ ಮುಂಚಾಗರೂಕತೆಯಿಂದಲೇ ಅವಳು ಗಂಟು, ಮೂಚಿ ಕಟ್ಟಿದ್ದು. ಪ್ರೇಮಿಗಳನ್ನ ಸೇರಿಸಿದ ಬಾವಿಕಟ್ಟೆ ಈಗ ಅವರ ಅಗಲಿಕೊಂಡು ಸಾಕ್ಷೆ ಯಾಯಿತು. “ನನ್ನ ಮರೀಬೇಡ...” ಎಂದು ಕಟ್ಟೀರಿಟ್ಟು ನಾಗುವಿನ ಕೈ ಹಿಡಿದು ಪ್ರಕಾಶ, “ಅಪ್ಪಣಿನನ್ನ ಈ ಸ್ನಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲಿಗೂ ಬರುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲೇ ಈ ಧಣಿಗಳನ್ನು ನಂಬೋಂಕಾಗೋಲ್ಲು. ನಮ್ಮು ಅಂತ ಒಂದು ಅಗ್ನಿ ಅಗಲಾನಾರಾ ಜಮೀನು ಮಾಡ್ಯಾಂಡು ಬಟ್ಟಿನೆ ನನ್ನ ಮದ್ದಯಾಗೋಕೆ. ಅಲ್ಲಿಗಂಟೆ ತಾಯ್ದೆ. ಒಂದರೆಡು ವರ್ಷಗಳಷ್ಟೇ...” ಎಂದು ಸಂತೋಧಿದ ಇಟ್ಟರ ದಾರಿಗಳೂ ಬೇರೆಯಾದವು. ಬದುಕು ತೋರಿಸಿದ ಕವಲು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ತಾಯಿಮಾರ್ಖಿರೂ ಮೌನವಾಗಿ ನಡೆದರು.

ಹಂವಿಲ್ಲದ ಹಾಡಿಯಲ್ಲಿ... ವ್ಯಾಗಣಿಷ್ಠವೆಂಬ ಭರವಸೆಯಲ್ಲಿ...

ಆಂಜನಪ್ಪನ ಹೆಂಡತಿ ಮಾಂಕಾಳಮ್ಮೆ ಒಳ್ಳೆಯವಳೇ. ದುಡಿಯಲು ಬಂದ ನಾಲ್ಕು ಕೇಗಳನ್ನು ಬೇಡವೇನ್ನಲ್ಲಿಲ್ಲ, ಸಂತೋಧಿದಳು. ಆಂಜನಪ್ಪ ಮದ್ದಾಸಿನ ಸಿನಿಮಾ ಸ್ಪೃದಿಯೋ ಬಂದರಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು. ಅಲ್ಲಿಯೇ ಮನೆ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಗೂಡು. ಪುಟ್ಟ ಪುಟ್ಟ ಮೂರು ಮಕ್ಕಳು. ಸ್ಪೃದಿಯೋ ಗುಡಿಸುವುದರಿಂದ ಮೋದಲಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸ ಇವರದೇ. ಬೇಕಾದ ಸೆಟ್‌ ಹಾಕುವದು, ಅಲಂಕರಿಸುವದು, ಟೀ, ಕಾಫಿ, ಬಿಸ್ಕೆಟ್, ಅಮ್ಲುಟ್, ಬ್ರೈಡ್ ಪೂರ್ವೆಸುವದೂ ಅದರಲ್ಲೇ ಸೇರಿತ್ತು. ಆಂಜನಪ್ಪ “ಪೆಸಲ್ ಕೆ.ಟಿ.” ಎಂದು ಕೂಗಿದರೆ ಗಟ್ಟಿ ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ಟೀ ಮಾಡುವದು. ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ ನೀರು ಸೇರಿಸಿ ಟೀ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ದ್ರವ ಕೊಡುವದು. ಕಾಫಿಗೂ ಇದೇ ಗತಿಯೇ. ಪ್ರಕಾಶನನ್ನು ಮನದಲ್ಲಿ ಟ್ರಿಕೊಂಡ ನಾಗು ಬಿಡುವಿಲ್ಲದ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಲೀನವಾದಕು. ಬಂಡಾಕ್ಕಣ ದೇವಮ್ಮೆ ಟೀ, ಕಾಫಿಗೆ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟಳು. ಎದನೋವೆಂದರೆ ಮಾಂಕಾಳಮ್ಮೆ ಎನ್ನುವಳೋ... ಇದ್ದ ಆಸರೆಯೂ ತಿಳಿದರೆ ಮುಂದೆ ಮಗಳ ಗತಿ?... ಒಲೆಯ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತಳು ನೋಯುತ್ತ... ಬೇಯುತ್ತ... ಕಾಯುತ್ತ...

ಆದರೆ ಕಾಲ ಕಾಯಲೀಲ್ಲ. ಏರದೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಬಳ್ಳಿಟ್ಟಿಕೊಂಡ ನೋವು ಸ್ನೇಹಿಟಿಸಿತು. ಒಲೆಯ ಮುಂದೇ ಉರುಳಿದಲ್ಲ ದೇವಮ್ಮೆ ಟೀ ಪಾತ್ರೆಯೋಂದಿಗೆ... ಕೂಗಿದ್ದೋಂದೇ ಶಬ್ದ “ನಾಗೂ...” ಮಗಳು ಬರುವವರೆಗೂ ಅವಳ ಪ್ರಾಣಪಕ್ಷಿ ಕಾಯಲಿಲ್ಲ. ಡಿಕ್ಕು “ಹಾಟ್ ಅಟ್ವಾಕ್” ಎಂದರು. ನಾಗುವಿಗೆ ದೋಡ್ಡ ಅಫಾತ. ಇನ್ನೂ ಅಪ್ಪಿನಿಗಾಗಿ ಅಳುವುದೇ ಮುಗಿದಿರಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಅಮ್ಮನ ಅಗಲಿಕೊಂಡ ಸೇರಿತು. ಪ್ರಕಾಶನ ಸುಳಿವಿಲ್ಲ. ಫೋನುತೂ ಇವರ ಬಳಿ ಇರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಪತ್ತುವೂ ಇಲ್ಲ. ಪತ್ತ ಬರಲು ಇವಳು ವಿಳಾಸವಾದರೂ ಕೊಟ್ಟದ್ದೆಲ್ಲಿ? ದಿಕ್ಕು ತಿಳಿದ ಹಣ್ಣಿಯಂತೆ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟಳು ರೋದಿಸುತ್ತ... ಮಾಂಕಾಳಮ್ಮೆ ಅಳಿ ಸಂತೋಧಿಸಿಕೂ. ಅಂಜನಪ್ಪ ಕೂಡ, “ಅಸ್ತುತೀಗೆ ತೋರಾಕೂ ಪುರುಸೋತ್ತು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ದ್ವಾರ್ಪು ಅಕ್ಕನ್ ಎತ್ತೋಂದೇ ಹೋದ” ಎಂದು ದೋಡ್ಡ ದ್ವಾರ್ಪಿನ ತೇಗೆದು ಅತ್ತ.

ಮತ್ತೆ ಬೆಳ್ಗಾಯಿತು. ಚಕ್ಕ ತಿರುಗಿತು. ಸರೆಗು ಕಟ್ಟಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನಿಂತಳು ನಾಗು. ತೆಮಿನು, ತೆಲುಗು, ಕನ್ನಡ ಯಾವ ಚಿತ್ರಗಳ ಶೂಟಿಂಗ್ ಇದ್ದರೂ ಮನೆಗಳ ಸೆಟ್ ಅಂತೂ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರು.